

عنوان مقاله:

مسیحیت از ورود به ایران تا انتقال به چین

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه تمدن ایرانی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

سهم الدین خزا ئی - استادار گروه تاریخ دانشگاه لرستان

حسین محمدی - استادار گروه تاریخ دانشگاه خوار می

خلاصه مقاله:

آیین مسیحیت از سده‌ی اول میلادی وارد ایران شد و به تدریج گروهی از مردم ایران به این دین گرایش پیدا کردند. با به رسمیت شناخته شدن مسیحیت در امپراتوری روم و به دنبال آن پیش آمدن درگیری‌های ایران و روم، ایرانیان مسیحی به سبب متهم شدن به طرداری از روم، دچار آزار و اذیت دولت و روحانیون زردشتی شدند. پس از رواج تفکرات نستوریوس و مخالفت کلیسای روم با تفکرات وی، مسیحیان ایران به حمایت از مسیحیت نستوری برخاسته و آن را به عنوان دین مسیحیان ایرانی پذیرفتند و به این ترتیب خود را از مسیحیان روم جدا کردند. مسیحیت نستوری به تدریج رنگ و بوی ایرانی گرفت و با حمایت ایرانی‌ها به سمت سرزمین‌های شرقی گسترش پیدا کرد. در اواخر دوره‌ی ساسانی و با درخواست یزدگرد سوم، دربار چین به ایرانیان مسیحی پناه داده و مسیحیت نستوری را به رسمیت شناخته و به آنها اجازه داد تا در چین برای انجام مراسم مذهبی خود کلیساهایی را بنا کنند که معروف به معابد پارسی شدند. این پژوهش بر آن است تا با روش توصیفی-تحلیلی و با بهره‌گیری از منابع مکتوب و دست اول نحوه‌ی ورود مسیحیت به ایران، وضعیت اقلیت مسیحی در شاهنشاهی ساسانی و چگونگی انتقال آن به چین را بررسی نماید.

کلمات کلیدی:

ایران ساسانی، چین، مسیحیت نستوری، یزدگرد سوم، معابد پارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1010439>

